

Projekt učencev GŠ Kranj za starostnike

Kot vse, je tudi nas, učitelje in učence Glasbene šole Kranj, epidemija in zaprtje šole sredi marca presenetila. Kar naenkrat so učenci GŠ Kranj, ki so večinoma zelo ustvarjalni in radi nastopajo, ostali brez možnosti, da bi svoje znanje predstavili na odrih. Takrat sem začela razmišljati, na kakšen način in komu bi vseeno lahko pokazali, kaj vse znajo. V tistem času so v medijih vsak dan govorili o stanovalcih domov za ostarele. Žal pogosto neprijetne stvari. In sem pomislila, da ti ljudje ne morejo samo čakati, ali bo virus morda prišel tudi k njim. Slutila sem, da še kako potrebujejo pozitivno pozornost iz okolice, ki jim je bila kar na enkrat "odvzeta", stiki s svojimi najdražjimi pa onemogočeni. Ker je pouk na šoli potekal na daljavo, so učenci za učitelje posneli svoje "naloge", ti pa so jim nazaj pošiljali komentarje, kaj vse in na kakšen način lahko svoje igranje še izboljšajo. Takrat sem se domislila: "Mladost in starost se vedno lahko lepo dopolnjujeta, kadar je sodelovanje spoštljivo. Če pa ju poveže še glasba, je pozitiven učinek zagotovljen."

Tako sem spodbudila učitelje, da so pri učencih povprašali, kdo bi bil pripravljen posneti kakšno skladbo ali baletni nastop za starejšega, "nepoznanega" prijatelja, ki mu je v času "karantene" dolgčas, ga ob tem nagovoriti kot prijatelja in mu hkrati morda še pokazati ali vsaj povedati, kako si krajša čas med "karanteno" ter mu na koncu zaželeli tudi kaj lepega. Seveda smo jih spodbudili, da se "za nastop" lahko tudi lepo oblečejo – kot to storimo za "pravi" nastop. Najprej smo pripravili "poskusni videlo", ki ga je z očetovo pomočjo pripravil učenec Jurij za gospoda Franjota. Skupno obema je bilo to, da imata rada nogomet. Tako je nastal prvi posnetek, ki nas je vse globoko ganil, saj smo začutili, da sta Jurij in Franjo, kljub temu, da se med sabo nista poznala, stkala posebno tovariško zaveznitvo. Posnetek si lahko ogledate na <https://bit.ly/OstanimoSkupaj>. V Domu upokojujencev Kranj so se prvi prijazno odzvali našemu povabilu za sodelovanje. Gospa Globočnik je postala naš kontakt in nam sporočala imena starostnikov in njihove interese: "Marija – rada ima družbo, bila je kuharica in je v tem uživala". Ali pa: "Gabriela – uživala je pri delu v vrtu",... Mi smo poskušali najti učence s podobnimi interesi in odziv ter pripravljenost učencev in učiteljev za sodelovanje sta bila nad pričakovanji. Ko je bil posnetek gotov, sem ga posredovala gospe Globočnik, ki je poskrbela, da so ga predvajali dotični osebi.

Kasneje smo se povezali še z nekaterimi domovi za starostnike in društvi in v dveh mesecih na ta način razveselili preko 100 starejših – v kranjskem Domu za upokojujence preko 25. Vsak je dobil svoj video s posebnim, zelo osebnim posvetilom. Verjamem, da so se na ta način, čeprav le navidezno, stkale posebne vezi in da je dobra misel vsem skupaj pomagala preživeti za vse nas "nove" čase.

Glasba in mladost sta naredili svoje. Na šolo smo dobili nekaj čudovitih odzivov starejših, katerih so bili učenci iskreno veseli. Upamo, da nam bo jesen naklonjena do te mere, da bomo starostnike po domovih za ostarele lahko obiskali in jih s svojim glasbenim ustvarjanjem razveselili tudi v živo! Do takrat imamo v mislih že nekatere nove možnosti za sodelovanje, veseli pa bomo še kakšnega odziva – pozitivno medgeneracijsko povezovanje je lahko dota, ki nas spremlja celo življenje.

Petra Mohorčič, ravnateljica